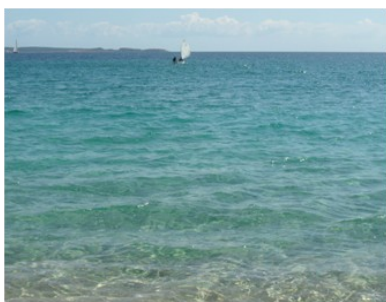

Biuletyn Podatkowy

Szanowni Państwo,

Zachęcamy do lektury lipcowego wydania biuletynu, w którym sygnalizujemy :

- Planowane zryczałtowane opodatkowanie przychodu z tytułu używania samochodów do celów prywatnych
- Warunki zwolnienia z PIT dofinansowania do wypoczynku dzieci i młodzieży
- Opłacenie osobie rekrutowanej do pracy noclegu zwolnione z PIT
- Zasady zryczałtowanego opodatkowania wynagrodzenia za udział w posiedzeniach organów statutowych
- Korzystanie z fakturowania art. 15b ustawy o PDOP
- Odtworzenie stanu technicznego kosztem podatkowym od razu
- Koszty związane z pochodnymi instrumentami finansowymi
- Planowane zmiany w ustawie o VAT od 2015 roku

Mamy nadzieję, że pomimo wakacji, znajdziecie Państwo chwile na lekturę a zaprezentowane informacje, stanowiska organów podatkowych okażą się dla Państwa użyteczne, a być może przyczynią się do lepszego podatkowego rozliczenia transakcji. Pozostajemy do Państwa dyspozycji w razie potrzeby szerszego omówienia zasygnalizowanych zagadnień.

*W imieniu Spółki MBSP
Magdalena Bednarek – Sieradzka*

A: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH (PDOF)

ZRYCZAŁTOWANE OPODATKOWANIE KORZYSTANIA Z SAMOCHODU?

Po raz kolejny słyszymy o planowanej zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w kwestii zadeklarowania i opodatkowania zryczałtowanego przychodu z tytułu korzystania przez pracowników z samochodów służbowych również dla celów prywatnych. Pierwszy raz taki pomysł pojawił się po roku 2005. Do dnia dzisiejszego jednak przepisy są skonstruowane na tyle nieprecyzyjnie, że większość przedsiębiorstw dopuszczając możliwość użycia przez pracowników samochodów służbowych dla celów innych niż potrzeby spółki (pracodawcy) przyjmuje jednak fikcję, że samochód taki do celów pozasłużbowych nie jest wykorzystywany. Innymi słowy nie jest rozpoznawany u pracownika przychód z tego tytułu. Aby położyć temu kres Rząd zaproponował więc wprowadzenie rozwiązania jednoznacznie określającego wartość przychodu z tytułu korzystania z samochodu dla celów prywatnych. Przyjęto, że wartość przychodu uzależniona będzie od pojemności silnika użytkowanego samochodu służbowego. Ostateczna wersja projektu ustawy nie został jeszcze jednak poddana pod głosowanie Sejmu. O postępie procesu legislacyjnego informować będziemy na jesieni bieżącego roku.

DOFINANSOWANIE DO WYPOCZYNKU DZIECI ZWOLNIONE Z PIT

W interpretacji ITPB2/415-234/14/MN z czerwca 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy odpowiedział na pytanie, czy przekazanie pracownikowi kwoty dofinansowania do wycieczki dzieci i młodzieży do lat 18, zorganizowanej przez biuro turystyczne lub inny podmiot uprawniony do prowadzenia działalności w tym zakresie, bezpośrednio na konto pracownika, jako refundacja - zwrot poniesionych wydatków z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, korzysta ze zwolnienia od podatku dochodowego od osób fizycznych na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 78. Organ podatkowy udzielił odpowiedzi twierdzącej, wskazując jednocześnie: „(...) dopłaty do wycieczki podlegają zwolnieniu od podatku dochodowego, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki: wycieczka jest zorganizowana, organizatorem wycieczki jest podmiot prowadzący działalność w tym zakresie, forma wycieczki nie odbiega swoim charakterem od wymienionych for wycieczek, takich jak wczasy, kolonie, obozy lub zimowiska, przy czym może to być również wycieczka połączona z nauką, pobyt na leczeniu sanatoryjnym, w placówkach leczniczo-sanatoryjnych, rehabilitacyjno-szkoleniowych, leczniczo-opiekuńczych, dopłata dotyczy dzieci i młodzieży uczestniczących w wycieczce, które nie ukończyły 18 roku życia. (...)) Do podmiotów prowadzących działalność w zakresie wycieczki zaliczyć można zarówno te podmioty, które świadczą usługi wycieczkowe w ramach prowadzonej działalności gospodarczej np: biura turystyczne, biura podróży jak również i te, które zajmują się statutowo tego rodzaju działalnością, m.in. szkoły i placówki, kościoły, stowarzyszenia, organizacje charytatywne, fundacje, których działalnością statutową może być organizowanie wycieczki zorganizowanej. Tak więc, zasadnicze znaczenie ma formalno-prawne umocowanie danego podmiotu do wykonywania czynności związanych z organizowaniem wycieczki, określone w dokumentach stanowiących podstawę funkcjonowania danego podmiotu, tj. czy podmiot organizujący wycieczkę dla dzieci statutowo zajmuje się tego typu działalnością czy też czyni to w ramach działalności gospodarczej. (...)”.

NOCLEG DLA OSOBY REKRUTOWANEJ PRZYCHODEM ZWOLNIONYM Z PIT

Określenie skutków podatkowych w ujęciu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych sfinansowania kosztów noclegu na rzecz osoby, która pozytywnie przeszła proces rekrutacyjny do objęcia stanowiska pracy jest przedmiotem interpretacji z dnia 3 lipca 2013 roku autorstwa Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi IPTPB1/415-237/13-4/MAP. Organ podatkowy przychylił się do stanowiska wnioskodawcy i uznał, że ustalony w ten sposób przychód korzysta ze zwolnienia z PIT. Organ argumentował: „(...) Należy zauważyć, iż w powołanym art. 21 ust. 1 pkt 16 lit. b ww. ustawy ustawodawca posłużył się terminem "podróż" bez określenia "służbowa", dlatego też zakres tego zwolnienia jest szerszy, ponieważ nie ogranicza się ono jedynie do podróży służbowych, ale do wszelkich podróży osób niebędących pracownikami, pod warunkiem spełnienia przesłanek wynikających z art. 21 ust. 13 ww. ustawy. (...) sfinansowanie, bądź zwrócenie przez Wnioskodawcę kosztów noclegu osobie, która pozytywnie przeszła proces rekrutacyjny w dzień bezpośrednio poprzedzający termin nawiązania stosunku pracy, będzie stanowiło dla nich nieodpłatne świadczenie, które należy zakwalifikować do przychodów, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. do przychodów z innych źródeł. Jeżeli koszty noclegu nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów kandydata na pracownika oraz zostały poniesione w celu osiągnięcia przychodu przez Wnioskodawcę, to w oparciu o art. 21 ust. 1 pkt 16 lit. b z zastrzeżeniem art. 21 ust. 13 ww. ustawy, przychód ten będzie wolny od podatku dochodowego. (...)”

SYMBOLICZNE WYNAGRODZENIA ZA UDZIAŁ W POSIEDZENIACH— OPODATKOWANE RYCZAŁTEM

W interpretacji z dnia 3 czerwca 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (ITPB2/415-244/14/MU) odniósł się do kwestii zasady opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych wynagrodzenia wypłaconego członkowi rady nadzorczej za udział w posiedzeniach, w przypadku gdy z regulaminów wewnętrznych wynika, że za udział w posiedzeniu należy się symboliczne kwoty (poniżej 200,- złotych). Organ podatkowy wskazał: „(...) W myśl art. 30 ust. 1 pkt 5a ww. ustawy od dochodów (przychodów) z tytułu, o którym mowa w art. 13 pkt 2 i 5-9, jeżeli kwota należności określona w umowie zawartej z osobą niebędącą pracownikiem płatnika nie przekracza 200 zł, pobiera się zryczałtowany podatek dochodowy w wysokości 18% przychodu. Zryczałtowany podatek od przychodów wymienionych powyżej pobierany jest bez pomniejszenia tych przychodów o koszty ich uzyskania (art. 30 ust. 3 ustawy). Dodatkowo, przychody te nie łączą się z dochodami podlegającymi opodatkowaniu według skali podatkowej, co wynika z art. 30 ust. 8 ustawy. (...) Analiza normy wyrażonej w powołanym przepisie art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy wskazuje, że opodatkowanie zryczałtowanym podatkiem dochodowym ma miejsce, gdyż kwota należności określona w umowie (powołaniu, uchwale, zleceniu bądź innym dokumencie o podobnym charakterze) nie przekracza 200 zł. (...) do wypłaconego przez Spółdzielnię członkowi rady nadzorczej, nie będącego Jej pracownikiem, wynagrodzenia za udział w posiedzeniach w kwocie 150 zł należy zastosować art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i pobrać 18% zryczałtowany podatek dochodowy. Wobec tego na Spółdzielni dokonującej wypłaty z powyższego tytułu nie ciąży obowiązek poboru zaliczek określony w art. 41 ust. 1 ww. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Tym samym spółdzielnia nie ma obowiązku wystawienia informacji PIT-11.”

B: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH (PDOP)

KORZYSTANIE Z USŁUG FAKTORA A ART. 15B USTAWY O CIT

Podatnik zadał pytanie, czy w przypadku, gdy faktor dokona zapłaty kwoty wynikającej z faktury na rzecz kontrahenta spółki, wstępując w prawa wierzyciela zgodnie z treścią umowy faktoringu, na potrzeby art. 15b ust. 1 i ust. 2 ustawy o CIT należy przyjąć, że kwota należna kontrahentowi (wynikająca z faktury lub innego dokumentu) została uregulowana, a więc ograniczenia wynikające z art. 15b ustawy podatkowej nie znajdują zastosowania? Organ podatkowy uznał jednak, że w takim przypadku należy uznać, że podatnik nie uregulował jednak zapłaty za fakturę, a więc powinien zastosować ograniczenie wynikające z art. 15B ustawy o CIT.

Sprawa trafiła jednak na wokandę i Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach uznał jednak stanowisko organu podatkowe za naruszające przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. W orzeczeniu z dnia 14 kwietnia (I SA/GI 1372/13) WSA uznał: „(...) W niniejszej sprawie spór dotyczy obowiązku korekty kosztów uzyskania przychodu, o której mowa w art. 15b ust. 1 i 2 w sytuacji, gdy faktor dokona zapłaty kwoty wynikającej z faktury na rzecz kontrahenta podatnika. Zdaniem skarżącej, w przypadku, gdy faktor dokona zapłaty kwoty wynikającej z faktury kontrahentowi spółki przed upływem 90 dni od dnia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty wynikającej z tej faktury przez spółkę, należy przyjąć, że kwota należna kontrahentowi została uregulowana i spółka nie będzie zobowiązana do zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów nawet w sytuacji, gdy dokona spłaty wierzytelności na rzecz faktora po upływie 90 dni od dnia zaliczenia kwoty wynikającej z faktury od kontrahenta do kosztów uzyskania przychodów. (...) Natomiast organ interpretacyjny twierdził, że w okolicznościach wyżej wskazanych podatnik będzie obowiązany do zmniejszenia kosztów, bowiem

Każdy sposób uregulowania kwoty wynikającej z faktury - zarówno przez podatnika, jak i inny podmiot - w warunkach dozwolonych prawem, przed upływem 90 dni od daty zaliczenia kwoty wynikającej z faktury do kosztów uzyskania przychodów, powoduje że nie powstaje obowiązek korekty kosztów.

literalna wykładnia prowadzi do wniosku, że art. 15b ustawy podatkowej nie przewiduje wyjątku, jeżeli chodzi o ich stosowanie w odniesieniu do uregulowania zobowiązań podatnika przez osobę trzecią. Spółka jako nabywca towarów i usług nie poniesie ciężaru płatności. Aby można było mówić o poniesieniu wydatku, w majątku ponoszącego wydatek powinno nastąpić uszczuplenie. Wierzyciele co prawda otrzymają płatności, jednak środki nie będą pochodzić od podatnika, tylko od faktora. Za moment zapłaty przez spółkę należy uznać moment, kiedy faktycznie zapłaci ona kwotę zobowiązania na rzecz faktora, a nie kiedy faktor dokona płatności na rzecz kontrahenta. Sąd stwierdza, że wykładnia analizowanego przepisu dokonana przez organ interpretacyjny jest błędna. (...) Sąd wskazuje, że przytoczony przepis art. 15b ustawy podatkowej jest przepisem szczególnym o charakterze sankcyjnym. Z tego względu winien być interpretowany ściśle. (...).

Wykładnia językowa art. 15b ust. 2 ustawy podatkowej prowadzi do wniosku, że każdy sposób uregulowania kwoty wynikającej z faktury - zarówno przez podatnika, jak i inny podmiot - w warunkach dozwolonych prawem, przed upływem 90 dni od daty zaliczenia kwoty wynikającej z faktury do kosztów uzyskania przychodów, powoduje że nie powstaje obowiązek korekty kosztów. Ustawodawca nie wprowadził żadnych zawężeń ani ograniczeń przedmiotowych czy podmiotowych. Nie sprecyzował ani sposobu uregulowania kwoty wynikającej z faktury, ani podmiotu, który może tego dokonać, ze skutkiem braku podstaw do stosowania sankcji. Wbrew przekonaniu organu interpretacyjnego, z przepisu nie wynika, że wyłącznie podatnik może uregulować zobowiązanie, ze skutkiem braku obowiązku zmniejszenia kosztów. Ze względu na szczególnie, sankcyjny charakter przepisu nieuprawnionym byłoby wprowadzenie w procesie wykładni dodatkowych wymogów powodujących rozszerzenie zakresu sankcji. (...) W tym stanie rzeczy Sąd stwierdza, że wykładnia językowa art. 15b ust. 2 u.p.d.o.p. wskazuje, że uregulowanie zobowiązania przez faktora, przed upływem 90 dni od daty zaliczenia kwoty wynikającej z faktury do kosztów uzyskania przychodów, powoduje że nie powstaje obowiązek korekty kosztów. (...).

ODTWORZENIE TO NIE ULEPSZENIE KOSZT WIĘC JEST ROZPOZNAWANY OD RAZU

Nie każde wykonane roboty budowlane stanowią o ulepszeniu środka trwałego. Istotnym jest jaki mają one charakter. Jeżeli roboty mają charakter odtworzeniowy, przywracający jedynie pierwotny stan techniczny i pierwotną zdolność użytkową tego środka, stanowią remont i podatnik poniesione z tego tytułu wydatki może w całości zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów. Tak też orzeczono w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 4 czerwca 2013 roku (SA/Bd 181/13).

POCHODNE INSTRUMENTY FINANSOWE A KOSZTY

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w orzeczeniu II FSK 717/11z listopada 2012 uznał: (1.) W świetle art. 15 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 pkt 8b u.p.d.o.p. nie zalicza się co do zasady do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z nabyciem pochodnych instrumentów finansowych, wydatki te stanowią koszt uzyskania przychodu tylko w przypadkach i czasie wskazanym w art. 16 ust. 1 pkt 8b u.p.d.o.p., tj. w chwili realizacji praw wynikających z opcji, rezygnacji z realizacji praw lub ich zbycia. (2) Wydatek poniesiony z tytułu wcześniejszego zamknięcia kontraktu opcyjnego nie może stanowić kosztu uzyskania przychodu, gdyż sytuacja taka nie jest wymieniona w art. 16 ust. 1 pkt 8b u.p.d.o.p., a jest on wydatkiem związanym z nabyciem tzw. opcji, gdyż nie byłoby możliwe jego poniesienie, bez wcześniejszego nabycia opcji.

Koszty wcześniejszego zamknięcia kontraktu opcyjnego nie stanowi kosztu uzyskania przychodu.

C: PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG (VAT)

ZMIANY W VAT OD 2015 ROKU— SYSTEM MOSS CZYLI MAŁY PUNKT KOMPLEKSOWEJ OBSŁUGI

Przed nami kolejne zmiany do ustawy o podatku od towarów i usług. Zgodnie z planem od dnia 1 stycznia 2015 roku powinny wejść w życie nowe przepisy, stanowiące implementację dyrektyw UE. Jak czytamy w uzasadnieniu do projektu zmian: „(...)Przepisy dotyczące małego punktu kompleksowej obsługi umożliwią podatnikom świadczenie usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych radiowych i telewizyjnych oraz usług elektronicznych na rzecz osób niebędących podatnikami w państwach członkowskich, w których nie mają oni siedziby działalności gospodarczej podlegającej rozliczeniu VAT należnego z tytułu świadczenia tych usług, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w państwie członkowskim, w którym posiadają numer identyfikacyjny. System ten ma charakter fakultatywny i stanowi środek upraszczający wprowadzony w następstwie zmiany przepisów w zakresie miejsca świadczenia w związku z VAT, zgodnie z którymi miejsce opodatkowania usług zostało zmienione na państwo członkowskie usługobiorcy (zmiana w art. 28k ustawy o VAT). Dzięki temu systemowi podatnicy mogą uniknąć rejestracji w każdym państwie członkowskim konsumpcji. To rozwiązanie stanowi odzwierciedlenie systemu obowiązującego do końca 2014 r. w odniesieniu do usług elektronicznych świadczonych na rzecz osób niebędących podatnikami przez usługodawców niemających siedziby działalności gospodarczej w Unii Europejskiej (obecny rozdział 7 w ustawie o VAT). W praktyce w ramach tej procedury podatnik zarejestrowany w małym punkcie kompleksowej obsługi w danym państwie członkowskim (państwo członkowskie identyfikacji) składa drogą elektroniczną kwartalną deklarację VAT dla małego punktu kompleksowej obsługi z wyszczególnieniem usług telekomunikacyjnych, nadawczych i elektronicznych świadczonych na rzecz osób niebędących podatnikami w innych państwach członkowskich (państwo członkowskie/państwa członkowskie konsumpcji) wraz z należną kwotą VAT. Następnie państwo członkowskie identyfikacji przekaże te deklaracje wraz z zapłaconą kwotą VAT do odpowiednich państw członkowskich konsumpcji za pośrednictwem bezpiecznej sieci komunikacyjnej. Co niezwykle ważne, deklaracje VAT składane w systemie MOSS stanowią niejako uzupełnienie deklaracji VAT, którą podatnik składa w swoim państwie członkowskim w ramach krajowych obowiązków w zakresie VAT. Mały punkt kompleksowej obsługi dostępny będzie dla podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej w UE (tzw. procedura unijna) oraz dla podatników niemających siedziby w UE (tzw. procedura nieunijna). System MOSS jest fakultatywny dla podatników. Decydując się na korzystanie z niego, podatnik musi jednak stosować go w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich konsumpcji. Z systemu tego nie można zatem korzystać fakultatywnie w odniesieniu do poszczególnych państw członkowskich”.

Stworzenie systemu informatycznego, za pomocą którego podatnicy – usługodawcy usług będą rozliczać podatek VAT (tzw. system mini one stop shop – MOSS, czyli mały punkt kompleksowej obsługi).

USŁUGI TELEKOMUNIKACYJNE— MIEJSCA ŚWIADCZENIA „DZIŚ” i „JUTRO”

Zmiany w ustawie o VAT dotyczyć będą miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych.

„W art. 28k zawarto zmianę miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz usług elektronicznych na rzecz osób niebędących podatnikami. Polega ona na odejściu od określania tego miejsca na podstawie siedziby usługodawcy na rzecz miejsca, w którym usługobiorcy niebędący podatnikami posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu. Zmiana odpowiada regulacji art. 58 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą VAT”, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2015 r.

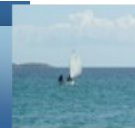
Należy zauważyć, że obecnie obowiązujące zasady określania miejsca świadczenia tych usług są zróżnicowane ze względu na status podmiotu świadczącego oraz rodzaj świadczonych usług.

Zgodnie z zasadą ogólną, określoną w art. 28c ustawy o VAT, w przypadku świadczenia usług na rzecz podmiotów niebędących podatnikami miejscem świadczenia usług jest, co do zasady, miejsce, w którym usługodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej. Jednak od tej zasady w zakresie usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz świadczonych drogą elektroniczną na rzecz ostatecznych konsumentów przewidziano następujące wyjątki (art. 28k i art. 28l pkt 8–10 ustawy o VAT): miejscem świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych i elektronicznych świadczonych na rzecz ostatecznych konsumentów (niepodatników) posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza terytorium UE – jest miejsce, gdzie konsumenci ci posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu. Miejscem świadczenia usług elektronicznych na rzecz ostatecznych konsumentów (niepodatników) posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium UE, przez podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczą te usługi, poza terytorium Unii Europejskiej – jest miejsce, gdzie konsumenci ci posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

Zatem, biorąc pod uwagę wskazane wyżej wyjątki, opodatkowane zgodnie z zasadą ogólną są obecnie: a) usługi telekomunikacyjne oraz nadawcze świadczone na rzecz ostatecznych konsumentów posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium UE, niezależnie od miejsca siedziby usługodawcy (z zastrzeżeniem art. 28m ustawy o VAT), b) usługi elektroniczne świadczone na rzecz ostatecznych konsumentów posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium UE przez podatnika, który co do zasady posiada na terytorium UE siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi.

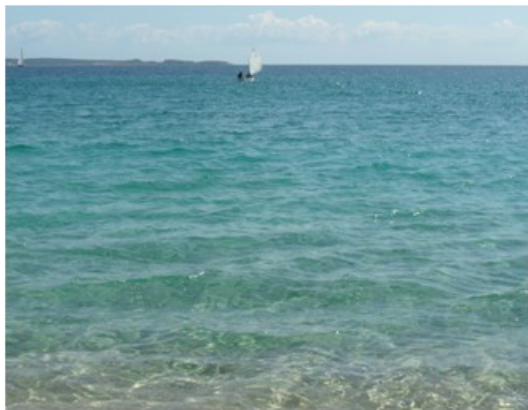
Zasady te ulegną zmianie od dnia 1 stycznia 2015 r. i niezależnie od statusu oraz miejsca siedziby działalności gospodarczej usługodawcy w przypadku świadczenia tych trzech kategorii usług na rzecz osób niebędących podatnikami miejscem ich świadczenia zawsze będzie miejsce, w którym taki konsument ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu. W konsekwencji zaproponowanej zmiany w art. 28k dostosowano przepis art. 28l, uchylając pkt 8–10.”

(z uzasadnienia do zmian do ustawy)

DANE DO KONTAKTU

Magdalena Bednarek-Sieradzka
Doradca podatkowy
Nr wpisu: 09760
tel. +48 (22) 830 96 00
+48 513 008 582
magdalena.bednarek-sieradzka@mbsp.pl

Informacje o spółce :

MBSP Sp. z o.o.
SPÓŁKA DORADZTWA PODATKOWEGO
e-mail: mbsp@mbsp.pl

ul. Chałubińskiego 8,
00-613 Warszawa
Kapitał zakładowy 40.000,-złotych

NIP 7010191809
REGON 141936420

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy
KRS 0000333055

Niniejszy Biuletyn ma charakter wyłącznie informacyjny i nie stanowi porady prawnej, konsultacji prawnej lub opinii prawnej, ani nie może być traktowany jako świadczenie pomocy prawnej w jakiegokolwiek formie. W szczególności autor nie doradza zachowań zgodnych, bądź niezgodnych z treścią wpisu, informując, że podjęcie lub zaniechanie działań w indywidualnej sprawie uzależnione jest od oceny stanu faktycznego oraz prawnego dotyczącego tej sprawy.